पतिः', च 'बन्धु',स्थानीयः। यस्मादेवं तस्मादहं 'य एवास्मि' यादृशाचारो देवतासाक्षिकश्चास्मि, 'स' तादृश एव, 'सन्', 'यजे' यष्टुं योग्यतां मम कुरुतेत्यभिप्रायः ॥

(११) अथ हविरवदाने मन्त्रमाह। "माभेर्मा संविक्था मा त्वा हिꣳसिषं। मा ते तेजोपक्रमीत्। भरतमुद्धरेमनुषिञ्च। अवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि। नमस्ते अस्तु मा मा हिꣳसीः" इति। हे पुरोडाश 'माभेः' भयं माकार्षीः। 'मा', च 'संविक्था' कम्पिष्ठाः, 'त्वाम्', अहं 'माहिंसिषं' हिंसां न करोमि, अतो भीतस्य 'ते' तव, 'तेजः', 'मापक्रमीत्', भयस्यास्माभिर्निराकृतत्वात्। अतस्त्वं 'भरतं', 'इमम्' यजमानम्, 'उद्धरे'। देवेभ्यो हविर्भरणाद्यजमानो भरतः। ततः 'अनुषिञ्च' वृष्टिद्वारेण 'इं' इमाम्, छान्दसोऽयं मवर्णलोपः। पृथिवीमनुक्रमेण सिक्तां कुरुत, त्वदीयानि 'अवदानानि प्रत्यवदास्यामि' प्रत्येकमवदानं करिष्यामि। 'ते' तुभ्यं, 'नमोस्तु', 'मा माहिꣳसीः', प्रतिकूलस्यानाचरणात् ॥

(१२) अथ हविषः प्रत्यभिघारणे मन्त्रमाह। "यदवदानानि तेऽवन्। विलोमाकार्षमात्मनः ॥ ५ ॥ आज्येन प्रत्यनज्म्येनत्। तत्त आप्यायतां पुनः" इति। 'अवदानानि' 'अवद्यं', न हन्ते तव 'यत् विलोम' प्रतिकूलम्, 'आकार्षं' तद्वारेण 'आत्मनः' ममापि, प्रतिकूलम् 'अकार्षं', एतदुभयमपि 'आज्येन', 'प्रत्यनज्मि' प्रतिसमाहितं यथा भवति तथाञ्जनं करोमि। किञ्च 'ते' तव, विकृतमङ्गं 'पुनराप्यायतां' भूयो वर्द्धतां॥